

Bruxelles, 30. siječnja 2020.
(OR. en)

5554/20

Međuinstitucijski predmet:
2018/0169(COD)

ENV 40
SAN 24
CONSOM 9
AGRI 35
CODEC 51

NAPOMENA O TOČKI „I/A”

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Odbor stalnih predstavnika / Vijeće
Br. preth. dok.:	15254/19
Br. dok. Kom.:	9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final - Annex
Predmet:	Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o minimalnim zahtjevima za ponovnu uporabu vode – politički dogovor

1. Komisija je 28. svibnja 2018. donijela zakonodavni Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o minimalnim zahtjevima za ponovnu uporabu vode, odnosno prijedlog takozvane Uredbe o ponovnoj uporabi vode¹.
2. Glavni je cilj prijedloga riješiti problem nestašice vode diljem Europske unije uporabom obnovljene vode za poljoprivredno navodnjavanje. Na taj se način ponovnom uporabom vode doprinosi kružnom gospodarstvu i prilagodbi klimatskim promjenama. Prijedlogom se istodobno želi zaštititi zdravlje ljudi i životinja te okoliš utvrđivanjem minimalnih zahtjeva i za kvalitetu obnovljene vode i za praćenje usklađenosti, u kombinaciji s usklađivanjem ključnih elemenata upravljanja rizicima.

¹ Dokument 9498/18 + ADD 1 – 6.

3. Europski parlament 12. veljače 2019.² donio je stajalište o prijedlogu Komisije u prvom čitanju.
4. Vijeće je na sastanku 26. lipnja 2019. postiglo dogovor o općem pristupu³ kojim se predsjedništvu daje mandat za nastavak pregovora s Europskim parlamentom.
5. Tri trijaloga održana su 10. listopada, 12. studenoga i 2. prosinca 2019. Istodobno s trijalozima održano je nekoliko tehničkih trostranih sastanaka.
6. Predsjedništvo je u nekoliko navrata podnijelo Nacrt uredbe Odboru stalnih predstavnika.
7. Nakon analize tog teksta s ciljem postizanja dogovora 18. prosinca 2019. Odbor stalnih predstavnika potvrdio je konačni kompromisni tekst koji je rezultat trijaloga (14944/19 + COR1). Potvrđeni tekst s renumeriranim odredbama podijeljen je istog dana kao i Prilog dokumentu 15254/19 + COR 1.
8. Odbor za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane (ENVI) Europskog parlamenta potvrdio je tekst 21. siječnja 2020. Predsjednik Odbora ENVI potom je istog dana poslao pismo predsjedniku Odbora stalnih predstavnika u kojem navodi da će, podložno pravno-jezičnoj provjeri, preporučiti odboru ENVI i Parlamentu na plenarnoj sjednici da bez amandmana usvoje stajalište Vijeća.

² Dokument 6427/19.

³ Dokument 10278/19.

9. Europski gospodarski i socijalni odbor donio je mišljenje o prijedlogu 12. prosinca 2018.⁴
Odbor regija donio je mišljenje 6. prosinca 2018.⁵
10. Na temelju toga Odbor stalnih predstavnika poziva se da savjetuje Vijeću da odobri politički dogovor o tekstu Uredbe o ponovnoj uporabi vode kako je naveden u Prilogu ovoj napomeni.
-

⁴ SL C 110, 7.3.2019., str. 94.

⁵ SL C 86, 7.3.2019., str. 353.

UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o minimalnim zahtjevima za ponovnu uporabu vode

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Vodni resursi Unije pod sve su većim opterećenjem, što za posljedicu ima nestašicu vode i pogoršanje njezine kvalitete. Konkretno, klimatske promjene, nepredvidivi vremenski obrasci i suše znatno pridonose pritisku na raspoloživost slatke vode koji je uzrokovan urbanim razvojem i poljoprivredom.

¹ SL C 110, 7.3.2019., str. 94.

² SL C 86, 7.3.2019., str. 353.

- (2) Sposobnost Unije da odgovori na sve veće pritiske na vodne resurse mogla bi se poboljšati širom ponovnom uporabom pročišćenih otpadnih voda, ograničavanjem crpljenja iz vodnih tijela i podzemnih voda, smanjenjem utjecaja ispuštanja pročišćenih otpadnih voda u vodna tijela te promicanjem uštede vode uz pomoć višekratne upotrebe komunalnih otpadnih voda, uz istodobno osiguravanje visoke razine zaštite okoliša. U Direktivi 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³ ponovna uporaba vode, u kombinaciji s promicanjem vodno ekonomičnih tehnologija u industriji i tehnika navodnjavanja koje štede vodu, navodi se kao jedna od dopunskih mjera koje države članice mogu odlučiti primjenjivati kako bi ostvarile ciljeve Direktive u pogledu postizanja dobrog kvantitativnog i kvalitativnog stanja površinskih i podzemnih voda. Direktivom Vijeća 91/271/EEZ⁴ zahtijeva se da se pročišćene otpadne vode ponovno upotrijebe kad god je to primjereno.
- (3) U komunikaciji Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Plan zaštite europskih vodnih resursa”⁵ ističe se potreba za stvaranjem instrumenta za reguliranje standarda na razini Unije za ponovnu uporabu vode i uklanjanje prepreka za široku primjenu takvog alternativnog načina opskrbe vodom kojim se može doprinijeti smanjenju nestašice vode i smanjenju osjetljivosti sustavâ opskrbe vodom.
- (4) U komunikaciji Komisije Europskom parlamentu i Vijeću „Rješavanje problema nestašice vode i suše u Europskoj uniji”⁶ utvrđuje se hijerarhija mjera koje bi države članice trebale uzeti u obzir pri upravljanju nestašicom vode i sušama. U njoj se navodi da u regijama u kojima su provedene sve preventivne mjere u skladu s hijerarhijom mjera za rješavanje problema s vodom, a u kojima su potrebe za vodom i dalje veće od raspoloživih resursa, dodatna infrastruktura za opskrbu vodom može, u nekim okolnostima i uzimajući u obzir dimenziju troškova i koristi, biti alternativni pristup ublažavanju posljedica velikih suša.

³ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).

⁴ Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (SL L 135, 30.5.1991., str. 40.).

⁵ COM (2012) 673.

⁶ COM (2007) 414.

- (5) Europski parlament u Rezoluciji od 9. listopada 2008. o rješavanju problema nestašice vode i suša u Europskoj uniji⁷ podsjeća na to da bi za upravljanje vodnim resursima najprimjereniji bio pristup sa stajališta potražnje, no smatra da bi se EU za upravljanje vodnim resursima trebao služiti sveobuhvatnim pristupom, u okviru kojeg se kombiniraju mjere za upravljanje potražnjom, mjere za optimizaciju postojećih resursa u hidrološkom ciklusu i mjere za stvaranje novih resursa, te da se tim pristupom trebaju obuhvatiti okolišna, društvena i gospodarska pitanja.
- (6) Komisija se u svojem Akcijskom planu za kružno gospodarstvo⁸ obvezala na poduzimanje niza mjera za promicanje ponovne uporabe pročišćenih otpadnih voda, uključujući izradu zakonodavnog prijedloga o minimalnim zahtjevima za ponovnu uporabu vode. Komisija bi trebala ažurirati svoj Akcijski plan i zadržati vodne resurse kao prioritetno područje djelovanja.
- (7) Svrha je ovog pravnog instrumenta o ponovnoj uporabi vode olakšati primjenu ponovne uporabe vode kad god je to primjereno i troškovno učinkovito, čime bi se stvorio poticajan okvir za države članice koje žele ili trebaju prakticirati ponovnu uporabu vode. Ponovna uporaba vode obećavajuća je opcija za mnoge države članice, ali trenutačno samo mali dio njih prakticira ponovnu uporabu vode te je s tim u vezi donio nacionalno zakonodavstvo ili standarde. Ovaj pravni instrument trebao bi biti dovoljno fleksibilan da omogući nastavak ponovne uporabe vode i istodobno osigura mogućnost drugim državama članicama da primjenjuju navedena pravila kada odluče uvesti tu praksu u kasnijoj fazi. Svaka odluka o tome da se ponovna uporaba vode ne prakticira trebala bi biti valjano opravdana na temelju kriterija utvrđenih u ovoj Uredbi i redovito se preispitivati.
- (8) Smatra se da se ponovnom uporabom primjereno pročišćenih otpadnih voda, na primjer iz postrojenja za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda, manje utječe na okoliš nego drugim alternativnim metodama opskrbe vodom kao što su transport vode ili desalinizacija. Međutim, u Uniji se takva ponovna uporaba, kojom bi se moglo smanjiti rasipanje vode i ostvariti uštede vode, primjenjuje samo u ograničenoj mjeri. Čini se da je to djelomično posljedica velikih troškova sustava za ponovnu uporabu otpadnih voda kao i nedostatka zajedničkih okolišnih i zdravstvenih standarda Unije za ponovnu uporabu vode i, posebice u pogledu poljoprivrednih proizvoda, mogućih rizika za zdravlje i okoliš te potencijalnih prepreka slobodnom kretanju proizvoda navodnjavanih obnovljenom vodom.

⁷ 2008/2074 (INI).

⁸ COM (2015) 614.

- (9) Ponovnom uporabom vode moglo bi se doprinijeti obnovi hranjivih tvari koje se nalaze u pročišćenim otpadnim vodama, a uporaba obnovljenih voda za navodnjavanje u poljoprivredi ili šumarstvu mogla bi biti način vraćanja hranjivih tvari kao što su dušik, fosfor i kalij u prirodne biogeokemijske cikluse.
- (10) Kako bi se osigurala optimalna ponovna uporaba resursa komunalnih otpadnih voda, krajnje korisnike trebalo bi osposobiti za osiguravanje uporabe prikladnog razreda obnovljene vode. U slučaju da je namjena iste vrste poljoprivredne kulture nepoznata ili ih ima više, trebalo bi rabiti najviši razred, osim ako se primjenjuju odgovarajuće prepreke kojima se omogućuje postizanje tražene kvalitete.
- (11) Zdravstveni standardi u pogledu higijene hrane za poljoprivredne proizvode navodnjavane obnovljenom vodom mogu se postići jedino ako se zahtjevi u pogledu kvalitete obnovljene vode namijenjene poljoprivrednom navodnjavanju znatno ne razlikuju među državama članica. Usklađivanjem zahtjeva doprinijet će se učinkovitom funkcioniranju unutarnjeg tržišta u pogledu takvih proizvoda. Stoga je primjereno uvesti minimalno usklađivanje utvrđivanjem minimalnih zahtjeva u pogledu kvalitete vode i praćenja. Ti bi se minimalni zahtjevi trebali sastojati od minimalnih parametara za obnovljenu vodu i drugih strožih ili dodatnih zahtjeva u pogledu kvalitete koje prema potrebi propisuju nadležna tijela zajedno s relevantnim preventivnim mjerama. Parametri se temelje na tehničkom izvješću Komisijina Zajedničkog istraživačkog centra i odražavaju međunarodne standarde za ponovnu uporabu vode.
- (12) Ponovnom uporabom vode za poljoprivredno navodnjavanje može se doprinijeti i promicanju kružnog gospodarstva obnovom hranjivih tvari iz obnovljene vode i njihovim nanošenjem na poljoprivredne kulture s pomoću tehnika fertigacije. Stoga bi ponovna uporaba vode potencijalno mogla smanjiti potrebe za dodatnim nanošenjem mineralnog gnojiva. Krajnje korisnike trebalo bi obavijestiti o udjelu hranjivih tvari u obnovljenoj vodi.
- (13) Među razlozima za slabu primjenu ponovne uporabe vode u Europi utvrđeni su velika ulaganja potrebna za modernizaciju postrojenja za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda i nedostatak financijskih poticaja za provedbu ponovne uporabe vode u poljoprivredi. Ta se pitanja mogu riješiti promicanjem inovativnih sustava i gospodarskih poticaja kako bi se na odgovarajući način u obzir uzeli troškovi te socioekonomske i okolišne koristi od ponovne uporabe vode.

- (14) Poštovanje minimalnih zahtjeva za ponovnu uporabu vode trebalo bi biti u skladu s vodnom politikom Unije te bi se time trebalo doprinijeti postizanju ciljeva održivog razvoja utvrđenih Programom održivog razvoja do 2030. Ujedinjenih naroda, posebno šestog cilja, a to je osigurati raspoloživost vodoopskrbe i odvodnje i održivo upravljati vodoopskrbom i odvodnjom za sve te na svjetskoj razini znatno povećati recikliranje vode i sigurnu ponovnu uporabu vode kako bi se doprinijelo cilju održivog razvoja Ujedinjenih naroda br. 12 o održivoj potrošnji i proizvodnji. Nadalje, ovom se Uredbom nastoji osigurati primjena članka 37. o zaštiti okoliša Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
- (15) Zahtjevi u pogledu kvalitete vode namijenjene za ljudsku potrošnju utvrđeni su Direktivom (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća. Države članice trebale bi poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da se aktivnostima ponovne uporabe vode ne prouzroči pogoršanje kvalitete vode za piće. Iz tog bi razloga u planu za upravljanje rizicima posebnu pozornost trebalo posvetiti zaštiti vodnih tijela koja se upotrebljavaju za zahvaćanje vode namijenjene ljudskoj potrošnji i/ili relevantnih zaštitnih zona.
- (16) U nekim slučajevima operateri pogona za obnovu vode još i prevoze i skladište obnovljenu vodu nakon izlaza iz pogona za obnovu vode prije nego što obnovljenu vodu isporuče sljedećim sudionicima u lancu, kao što su operater za distribuciju obnovljene vode, operater za skladištenje obnovljene vode, ili krajnji korisnik. Potrebno je definirati točku usklađenosti kako bi se pojasnilo gdje prestaje odgovornost operatera pogona za obnovu vode i gdje započinje odgovornost sljedećeg sudionika u lancu.

- (17) Upravljanje rizicima trebalo bi obuhvaćati proaktivno utvrđivanje rizikâ i upravljanje njima te uključivati pojam proizvodnje obnovljene vode onakve kvalitete kakva se zahtijeva za određene namjene. Procjena rizika trebala bi se temeljiti na ključnim elementima upravljanja rizicima i njome bi se trebali utvrditi svi dodatni zahtjevi u pogledu kvalitete vode koji su potrebni za osiguravanje dovoljne zaštite okoliša te zdravlja ljudi i životinja. U tu bi svrhu u planovima upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode trebalo osigurati da se obnovljena voda sigurno upotrebljava i da se njome upravlja na siguran način te da ne postoje rizici za zdravlje ljudi i životinja te okoliš. Kako bi se izradili ti planovi upravljanja rizicima, mogle bi se iskoristiti postojeće međunarodne smjernice ili norme, kao što su Smjernice ISO 20426:2018 za procjenu zdravstvenih rizika i upravljanje njima za ponovnu uporabu vode koja nije za piće, Smjernice ISO 16075:2015 za uporabu pročišćenih otpadnih voda u projektima navodnjavanja ili smjernice Svjetske zdravstvene organizacije⁹.
- (18) Suradnja i interakcija različitih aktera uključenih u postupak obnove vode trebala bi biti preduvjet za uspostavu postupaka obnove u skladu sa zahtjevima koji se odnose na konkretne namjene te kako bi se ponuda obnovljene vode mogla planirati u skladu s potražnjom krajnjih korisnika.
- (19) Radi učinkovite zaštite okoliša te zdravlja ljudi i životinja, primarnu odgovornost za kvalitetu obnovljene vode na točki usklađenosti trebali bi snositi operateri pogona za obnovu vode. Za potrebe usklađenosti s minimalnim zahtjevima i svim dodatnim uvjetima koje je odredilo nadležno tijelo operateri pogona za obnovu vode trebali bi pratiti kvalitetu obnovljene vode u skladu s minimalnim zahtjevima i svim dodatnim uvjetima koje odrede nadležna tijela. Stoga je primjereno utvrditi minimalne zahtjeve za praćenje, koji se sastoje od učestalosti rutinskog praćenja te vremenskog rasporeda i ciljeva učinkovitosti za validacijsko praćenje. Određeni zahtjevi u pogledu rutinskog praćenja utvrđeni su u skladu s Direktivom 91/271/EEZ.

⁹ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/.

- (20) Obnovljena voda obuhvaćena zahtjevima iz ove Uredbe dobiva se iz otpadnih voda prikupljenih u sabirnim sustavima i pročišćenih u postrojenjima za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda u skladu s Direktivom 91/271/EEZ, koja se podvrgava daljnjem pročišćavanju (ili u postrojenju za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda ili u pogonu za obnovu vode) kako bi se ispunili parametri utvrđeni u Prilogu I. ovoj Uredbi. U skladu s člankom 3. stavkom 1. Direktive 91/271/EEZ, aglomeracije s populacijskim ekvivalentom (p.e.) manjim od 2000 nisu obvezne imati sabirni sustav. Međutim, komunalne otpadne vode iz aglomeracija s manje od 2000 p.e. koje ulaze u sabirne sustave trebalo bi podvrgnuti odgovarajućem pročišćavanju prije ispuštanja tih otpadnih voda u slatke vode i estuarije, u skladu s člankom 7. Direktive 91/271/EEZ. U tom bi kontekstu otpadne vode iz aglomeracija s manje od 2000 p.e. bile obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe samo kada ulaze u sabirni sustav i podliježu pročišćavanju u pogonu za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda. Na sličan se način ovom Uredbom ne uzimaju u obzir biorazgradive industrijske otpadne vode iz postrojenja koja pripadaju industrijskim sektorima navedenima u Prilogu III. Direktivi 91/271/EEZ, osim ako otpadne vode iz tih postrojenja ulaze u sabirni sustav i podliježu pročišćavanju u postrojenju za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda.
- (21) Ponovna uporaba pročišćenih komunalnih otpadnih voda za poljoprivredna navodnjavanja aktivnost je koja se temelji se na tržištu, odnosno potražnji i potrebama poljoprivrednog sektora, posebno u određenim državama članicama koje su suočene s nestašicama vodnih resursa. Operatori pogona za obnovu vode i krajnji korisnici trebali bi surađivati kako bi osigurali da kvaliteta obnovljene vode proizvedena u skladu s minimalnim zahtjevima utvrđenima ovom Uredbom odgovara potrebama krajnjih korisnika u pogledu kategorija poljoprivrednih kultura. U slučajevima kada razredi kvalitete vode koje proizvedu operatori pogona za obnovu vode nisu u skladu s kategorijom poljoprivredne kulture i već uspostavljenom metodom navodnjavanja u području koje se opslužuje (npr. u sustavu kolektivne opskrbe), zahtjevi u pogledu kvalitete vode mogli bi se postići u nekoj od sljedećih faza s pomoću nekoliko tehnika pročišćavanja vode samostalno ili u kombinaciji s drugim tehnikama za obnovljenu vodu koje ne uključuju pročišćavanje, u skladu s pristupom s više prepreka.

- (22) Potrebno je osigurati sigurnu uporabu obnovljene vode, čime se potiče ponovna uporaba vode na razini Unije i jača povjerenje javnosti u nju. Proizvodnju obnovljene vode i opskrbu njome za potrebe poljoprivrednog navodnjavanja trebalo bi stoga dopustiti jedino na temelju dozvole koju izdaju nadležna tijela država članica. Kako bi se osigurali usklađen pristup na razini Unije, sljedivost i transparentnost, materijalna pravila za takvu dozvolu trebalo bi utvrditi na razini Unije. Međutim, države članice trebale bi utvrditi pojedinosti o postupcima izdavanja dozvola, kao što su o nadležna tijela i rokovi. Države članice trebale bi moći primjenjivati postojeće postupke izdavanja dozvola, koje bi trebalo prilagoditi kako bi se uzeli u obzir zahtjevi koji se uvode ovom Uredbom. Pri imenovanju odgovorne strane ili više njih za izradu plana upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode te nadležnog tijela za izdavanje dozvole za proizvodnju obnovljene vode i opskrbu njome, države članice trebale bi osigurati da ne postoji sukob interesa.
- (23) Ako postoji potreba za operaterom za distribuciju obnovljene vode i operaterom za skladištenje obnovljene vode, trebalo bi biti moguće odrediti da svaki takav operater podliježe dozvoli. Ako su ispunjeni svi uvjeti za izdavanje dozvole, nadležno tijelo u državi članici trebalo bi izdati dozvolu koja bi trebala sadržavati sve potrebne uvjete i mjere utvrđene u planu upravljanja rizicima.

- (24) Odredbama ove Uredbe dopunjuju se zahtjevi ostalog zakonodavstva Unije, posebno u pogledu mogućih rizika za zdravlje i okoliš. Kako bi se osigurao sveobuhvatan pristup rješavanju problema mogućih rizika za zdravlje ljudi i životinja te za okoliš, operateri pogona za obnovu vode i nadležna tijela trebali bi stoga uzeti u obzir zahtjeve koji su utvrđeni ostalim relevantnim zakonodavstvom Unije, posebno direktivama Vijeća 86/278/EEZ, 91/676/EEZ¹⁰ i 98/83/EZ¹¹, direktivama 91/271/EEZ i 2000/60/EZ, uredbama (EZ) br. 178/2002¹², (EZ) br. 852/2004¹³, (EZ) br. 183/2005¹⁴, (EZ) br. 396/2005¹⁵ i (EZ) 1069/2009¹⁶ Europskog parlamenta i Vijeća, direktivama 2006/7/EZ¹⁷, 2006/118/EZ¹⁸, 2008/105/EZ¹⁹ i 2011/92/EU²⁰ Europskog parlamenta i Vijeća, uredbama Komisije (EZ) br. 2073/2005²¹, (EZ) br. 1881/2006²² i (EZ) 142/2011²³.

¹⁰ Direktiva Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora (SL L 375, 31.12.1991., str. 1–8.).

¹¹ Direktiva Vijeća 98/83/EZ od 3. studenoga 1998. o kvaliteti vode namijenjene za ljudsku potrošnju (SL L 330, 5.12.1998., str. 32.).

¹² Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).

¹³ Uredba (EZ) br. 852/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o higijeni hrane (SL L 139, 30.4.2004., str. 1.).

¹⁴ Uredba (EZ) br. 183/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. siječnja 2005. o utvrđivanju zahtjeva u pogledu higijene hrane za životinje (SL L 35, 8.2.2005., str. 1.).

¹⁵ Uredba (EZ) br. 396/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. veljače 2005. o maksimalnim razinama ostataka pesticida u ili na hrani i hrani za životinje biljnog i životinjskog podrijetla i o izmjeni Direktive Vijeća 91/414/EEZ (SL L 70, 16.3.2005., str. 1.).

¹⁶ Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL L 300, 14.11.2009., str. 1.).

¹⁷ Direktiva 2006/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2006. o upravljanju kvalitetom vode za kupanje i stavljanju izvan snage Direktive 76/160/EEZ (SL L 64, 4.3.2006., str. 37.).

¹⁸ Direktiva 2006/118/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zaštiti podzemnih voda od onečišćenja i pogoršanja stanja (SL L 372, 27.12.2006., str. 19.).

¹⁹ Direktiva 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o standardima kvalitete okoliša u području vodne politike i o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 82/176/EEZ, 83/513/EEZ, 84/156/EEZ, 84/491/EEZ, 86/280/EEZ i izmjeni Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 348, 24.12.2008., str. 84.).

²⁰ Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26, 28.1.2012., str. 1.).

²¹ Uredba Komisije (EZ) br. 2073/2005 od 15. studenoga 2005. o mikrobiološkim kriterijima za hranu (SL L 338, 22.12.2005., str. 1.).

²² Uredba Komisije (EZ) br. 1881/2006 od 19. prosinca 2006. o utvrđivanju najvećih dopuštenih količina određenih kontaminanata u hrani (SL L 364, 20.12.2006., str. 5.).

²³ Uredba Komisije (EU) br. 142/2011 od 25. veljače 2011. o provedbi Uredbe (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi i o provedbi Direktive Vijeća 97/78/EZ u pogledu određenih uzoraka i predmeta koji su oslobođeni veterinarskih pregleda na granici na temelju te Direktive (Tekst značajan za EGP) (SL L 54, 26.2.2011., str. 1.).

- (25) Za potrebe ove Uredbe trebalo bi biti moguće da se postupci pročišćavanja i postupci obnove komunalnih otpadnih voda odvijaju na istoj fizičkoj lokaciji, u istom pogonu ili u više odvojenih pogona. Nadalje, trebalo bi biti moguće da isti subjekt bude i operater postrojenja za pročišćavanje i operater pogona za obnovu.
- (26) Uredbom (EZ) 852/2004 utvrđena su opća pravila za subjekte u poslovanju s hranom, a obuhvaćeni su proizvodnja, prerada, distribucija i stavljanje na tržište hrane namijenjene za prehranu ljudi. Uredbom se uređuje zdravstvena kvaliteta hrane, a jedno od njezinih glavnih načela jest da primarnu odgovornost za sigurnost hrane snosi subjekt u poslovanju s hranom. I za tu su Uredbu izrađene detaljne smjernice, a posebno je relevantna Obavijest Komisije o smjernicama za smanjenje mikrobioloških rizika u svježem voću i povrću tijekom primarne proizvodnje na temelju dobre higijene (2017/C 163/01). Minimalni zahtjevi za obnovljenu vodu utvrđeni u ovoj Uredbi ne sprečavaju subjekte u poslovanju s hranom da postignu kvalitetu vode potrebnu za ispunjenje zahtjeva iz Uredbe 852/2004 upotrebom, u kasnijoj fazi, nekoliko tehnika za pročišćavanje vode samostalno ili u kombinaciji s drugim tehnikama koje ne uključuju pročišćavanje.
- (27) Postoji veliki potencijal za recikliranje i ponovnu uporabu pročišćenih otpadnih voda. S ciljem promicanja i poticanja prakse ponovne uporabe vode, navođenje posebnih namjena u ovoj Uredbi ne bi trebalo spriječiti države članice da dozvole uporabu obnovljene vode u dodatne svrhe, uključujući u industrijske, rekreacijske i okolišne svrhe, ovisno o tome što se smatra potrebnim u skladu s nacionalnim okolnostima i potrebama te pod uvjetom da se osigura visoka razina zaštite zdravlja ljudi i životinja te zaštite okoliša.
- (28) Kako bi se potaknulo povjerenje u ponovnu uporabu vode, javnosti bi trebalo pružati informacije. Stavljanje na raspolaganje jasnih, potpunih i ažuriranih informacija o ponovnoj uporabi vode trebalo bi omogućiti veću transparentnost i sljedivost, a moglo bi biti i od posebnog interesa za druga relevantna tijela na koja se odnosi konkretna ponovna uporaba vode. Kako bi se potaknula ponovna uporaba vode, države članice trebale bi osigurati razvoj kampanja za informiranje i podizanje svijesti prilagođenih opsegu ponovne uporabe vode, s ciljem osvješćivanja dionika o koristima ponovne uporabe vode, a time i promicanja njezine prihvaćenosti.

- (29) Obrazovanje i osposobljavanje krajnjih korisnika od ključne su važnosti kao sastavnice provedbe i održavanja preventivnih mjera. U planu upravljanja rizicima trebalo bi razmotriti konkretne preventivne mjere za sprečavanje izloženosti ljudi kao što su uporaba osobne zaštitne opreme, pranje ruku i osobna higijena.
- (30) Direktivom 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁴ nastoji se zajamčiti pristup informacijama o okolišu u državama članicama u skladu s Konvencijom o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša²⁵ (Aarhuška konvencija). Direktivom 2003/4/EZ utvrđuju se opsežne obveze povezane i sa stavljanjem na raspolaganje informacija o okolišu na zahtjev i s aktivnim širenjem takvih informacija. Direktiva 2007/2/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁶ obuhvaća dijeljenje prostornih informacija, uključujući skupove podataka o raznim temama povezanim s okolišem. Važno je da se odredbama ove Uredbe koje se odnose na pristup informacijama i aranžmane za dijeljenje podataka ne stvara zaseban pravni režim, nego da se dopunjuju te direktive. Stoga se odredbama ove Uredbe o obavješćivanju javnosti i o informacijama o praćenju provedbe ne bi trebalo dovoditi u pitanje direktive 2003/4/EZ i 2007/2/EZ.
- (31) U minimalnim zahtjevima za sigurnu ponovnu uporabu pročišćenih komunalnih otpadnih voda odražavaju se dostupne znanstvene spoznaje i međunarodno priznati standardi i prakse za ponovnu uporabu vode te se njima jamči da se takva voda može sigurno upotrebljavati za poljoprivredna navodnjavanja, čime se osigurava visoka razina zaštite zdravlja ljudi i životinja te zaštite okoliša. Komisija bi mogla razmotriti potrebu za preispitivanjem minimalnih zahtjeva iz odjeljka 2. Priloga I. s obzirom na rezultate evaluacije ove Uredbe odnosno kad god se to nalaže uslijed novih znanstvenih dostignuća i tehničkog napretka te bi prema potrebi trebala podnijeti zakonodavne prijedloge za izmjene u skladu s Ugovorom.

²⁴ Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL L 41, 14.2.2003., str. 26.).

²⁵ SL L 124, 17.5.2005., str. 4.

²⁶ Direktiva 2007/2/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2007. o uspostavljanju infrastrukture za prostorne informacije u Europskoj zajednici (INSPIRE) (SL L 108, 25.4.2007., str. 1.).

- (32) Kako bi se ključni elementi upravljanja rizicima prilagodili znanstvenom i tehničkom napretku, Komisiji bi, u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, trebalo delegirati ovlast za donošenje akata o izmjeni minimalnih zahtjeva i ključnih zadaća upravljanja rizicima. Osim toga, kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i zdravlja ljudi, Komisija bi trebala moći donositi i delegirane akte kojima se utvrđuju tehničke specifikacije i time dopunjuju ključne zadaće upravljanja rizicima. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu od 13. travnja 2016. o boljoj izradi zakonodavstva.²⁷ Konkretno, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (33) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje detaljnih pravila o formatu i predstavljanju informacija o praćenju provedbe ove Uredbe koje trebaju pružati države članice te o formatu i predstavljanju informacija u pogledu pregleda na razini Unije koji sastavlja Europska agencija za okoliš. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸.
- (34) Nadležna tijela trebala bi provjeravati usklađenost obnovljene vode s uvjetima navedenima u dozvoli. U slučaju neusklađenosti trebala bi zahtijevati od odgovorne strane ili više njih da poduzmu potrebne mjere radi osiguravanja usklađenosti. Trebalo bi obustaviti opskrbu obnovljenom vodom ako neusklađenost uzrokuje znatan rizik za okoliš ili zdravlje ljudi.

²⁷ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

²⁸ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (35) Nadležna tijela trebala bi surađivati s drugim relevantnim tijelima putem razmjene informacija kako bi se osigurala usklađenost s relevantnim zahtjevima Unije i nacionalnim zahtjevima.
- (36) Podaci koje dostavljaju države članice ključni su da bi se Komisiji omogućilo praćenje i ocjenjivanje učinkovitosti zakonodavstva u odnosu na ciljeve koje se nastoji ostvariti.
- (37) U skladu sa stavkom 22. Međuinstitucijskog sporazuma od 13. travnja 2016. o boljoj izradi zakonodavstva Komisija bi trebala provesti evaluaciju ove Uredbe. Evaluacija bi se trebala temeljiti na pet kriterija, a to su djelotvornost, učinkovitost, relevantnost, usklađenost i dodana vrijednost EU-a, te bi trebala biti osnova za procjene učinka mogućih daljnjih mjera. U evaluaciji bi trebalo uzeti u obzir znanstveni napredak, posebice u pogledu mogućeg učinka tvari koje izazivaju sve više zabrinutosti.
- (38) Cilj je ove Uredbe, među ostalim, zaštititi okoliš te zdravlje ljudi i životinja. Kako je Sud više puta istaknuo, isključiti, u načelu, mogućnost da se osobe kojih se to tiče pozivaju na obvezu koja se nameće direktivom bilo bi u suprotnosti s obvezujućim učinkom koji se pridaje direktivi na temelju članka 288. trećeg stavka Ugovora o funkcioniranju Europske unije. To stajalište vrijedi i u pogledu uredbe čiji je cilj zajamčiti da je obnovljena voda sigurna za poljoprivredno navodnjavanje.
- (39) Države članice trebale bi utvrditi pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja odredaba ove Uredbe te osigurati njihovu provedbu. Te bi sankcije trebale biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće.
- (40) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno zaštitu zdravlja ljudi i životinja te okoliša, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njihova opsega ili učinaka djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

- (41) Državama članicama treba osigurati dovoljno vremena da uspostave upravnu infrastrukturu potrebnu za primjenu ove Uredbe, kao i operaterima da se pripreme za primjenu novih pravila.
- (42) Kako bi se što više razvijala i promicala praksa ponovne uporabe ispravno pročišćenih otpadnih voda, Europska unija trebala bi podupirati istraživanja i razvoj u tom području kroz program Obzor Europa kako bi se zajamčilo znatno poboljšanje pouzdanosti ispravno pročišćenih otpadnih voda i održivih metoda uporabe.
- (43) Direktivom 2000/60/EZ državama članicama omogućuje se nužna fleksibilnost za uključivanje dopunskih mjera u programe mjera donesene kako bi se poduprli njihovi naporima za postizanje ciljeva u pogledu kvalitete vode kako su utvrđeni tom Direktivom. Neisključiv popis dopunskih mjera iz Priloga VI., dijela B Direktive 2000/60/EEZ sadrži, među ostalim, mjere za ponovnu uporabu vode. U tom kontekstu i u skladu s hijerarhijom mjera koje bi države članice mogle razmotriti pri upravljanju nestašicom vode i sušama te kojom se potiču prioritetne mjere od štednje vode do politike određivanja cijene vode i alternativna rješenja, te uzimajući u obzir dimenziju troškova i koristi, trebalo bi primjenjivati minimalne zahtjeve za ponovnu uporabu vode, kako je utvrđeno ovom Uredbom, kad god se pročišćene komunalne otpadne vode iz postrojenja za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda ponovno rabe za poljoprivredno navodnjavanje, u skladu s člankom 12. stavkom 1. Direktive 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda.
- (44) Ovom se Uredbom želi potaknuti održiva uporaba vode. Imajući u vidu taj cilj, Komisija bi trebala upotrebljavati programe Unije, uključujući program LIFE, za pružanje potpore lokalnim inicijativama za ponovnu uporabu ispravno pročišćenih otpadnih voda.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet i svrha

1. Ovom se Uredbom utvrđuju minimalni zahtjevi za kvalitetu vode i praćenje te odredbe o upravljanju rizicima radi sigurne uporabe obnovljene vode u kontekstu integriranog upravljanja vodama.
2. Svrha je ove Uredbe zajamčiti da je obnovljena voda sigurna za poljoprivredno navodnjavanje, čime se osigurava visoka razina zaštite zdravlja ljudi i životinja te okoliša, promiče kružno gospodarstvo i podupire prilagodba na klimatske promjene, doprinosi ciljevima Direktive 2000/60/EZ tako što se na usklađen način u cijeloj Uniji pristupa rješavanju pitanja nestašice vode i pritiska na vodne resurse koji iz toga proizlazi, a time i doprinosi učinkovitom funkcioniranju unutarnjeg tržišta.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje kad god se pročišćene komunalne otpadne vode ponovo rabe, u skladu s člankom 12. stavkom 1. Direktive 91/271/EZ, za poljoprivredno navodnjavanje kako je navedeno u odjeljku 1. Priloga I.
2. Država članica može odlučiti da ponovna uporaba vode nije primjerena za poljoprivredno navodnjavanje u nekom njezinu vodnom području ili više njih odnosno u dijelovima tih područja, uzimajući u obzir sljedeće kriterije:
 - a) zemljopisne i klimatske uvjete na tom području ili više njih odnosno na dijelovima tih područja;
 - b) pritiske na druge vodne resurse i stanje tih resursa, uključujući kvantitativno stanje podzemnih voda kako se navodi u Direktivi 2000/60;

- c) pritiske na tijela površinskih voda u koja se ispuštaju komunalne otpadne vode i stanje tih tijela;
- d) troškove okoliša i troškove resursâ obnovljene vode i drugih vodnih resursa.

Ta se odluka valjano obrazlaže na temelju prethodno navedenih kriterija te podnosi Komisiji. Preispituje se prema potrebi, posebice uzimajući u obzir predviđanja u pogledu klimatskih promjena i nacionalne strategije za prilagodbu klimatskim promjenama, te najmanje svakih šest godina uzimajući u obzir planove upravljanja riječnim slivovima utvrđene na temelju Direktive 2000/60.

3. Odstupajući od navedenoga, istraživački ili pokusni projekti koji se odnose na pogone za obnovu vode ne moraju poštovati odredbe ove Uredbe ako nadležno tijelo utvrdi da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) istraživački ili pokusni projekt neće se provoditi u vodnom tijelu koje se upotrebljava za zahvaćanje vode namijenjene ljudskoj potrošnji i/ili relevantnim zaštitnim zonama utvrđenima na temelju Direktive 2000/60;
- b) istraživački ili pokusni projekt podlijeget će odgovarajućem praćenju.

Svaka odluka donesena na temelju ovog stavka ograničena je na maksimalno trajanje od pet godina. Nijedna poljoprivredna kultura proizišla iz istraživačkog ili pokusnog projekta na koji se primjenjuje izuzeće u skladu s ovim stavkom ne stavlja se na tržište.

4. Ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje Uredbu 852/2004 i ne sprečava subjekte u poslovanju s hranom da postignu kvalitetu vode potrebnu za ispunjenje zahtjeva iz Uredbe 852/2004 uporabom, u kasnijoj fazi, nekoliko tehnika za pročišćavanje vode samostalno ili u kombinaciji s drugim tehnikama koje ne uključuju pročišćavanje ili iz drugih alternativnih izvora vode za poljoprivredno navodnjavanje.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „nadležno tijelo ili više njih” znači tijelo ili subjekt, ili više njih, koje je država članica odredila za provođenje obveza koje proizlaze iz ove Uredbe u pogledu izdavanja dozvole za proizvodnju obnovljene vode i/ili opskrbu njome te za provjeru usklađenosti, kao i u pogledu odobravanja odstupanja za istraživačke ili pokusne projekte;
2. „krajnji korisnik” znači fizička ili pravna osoba ili javni ili privatni subjekt koji se koristi obnovljenom vodom za poljoprivredno navodnjavanje;
3. „komunalne otpadne vode” znači komunalne otpadne vode kako su definirane u članku 2. stavku 1. Direktive 91/271/EEZ;
4. „obnovljena voda” znači komunalne otpadne vode pročišćene u skladu sa zahtjevima utvrđenima u Direktivi 91/271/EEZ i dodatno pročišćene u pogonu za obnovu vode u skladu s odjeljkom 2. Priloga I. ovoj Uredbi;
5. „pogon za obnovu vode” znači postrojenje za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda ili drugi pogon u kojem se dodatno pročišćavaju komunalne otpadne vode koji ispunjava zahtjeve utvrđene u Direktivi 91/271/EEZ kako bi se proizvela voda koja je prikladna za uporabu navedenu u odjeljku 1. Priloga I. ovoj Uredbi;
6. „operator pogona za obnovu vode” znači fizička ili pravna osoba koja zastupa privatni subjekt ili javno tijelo i upravlja radom pogona za obnovu vode ili ga kontrolira;
7. „opasnost” znači biološki, kemijski, fizički ili radiološki agens koji može uzrokovati štetu ljudima, životinjama, poljoprivrednim kulturama ili biljkama, ostaloj kopnenoj bioti, vodenoj bioti, tlu ili općem okolišu;

8. „rizik” znači vjerojatnost da će utvrđene opasnosti prouzročiti štetu tijekom određenog vremenskog okvira, uključujući težinu posljedica;
9. „upravljanje rizicima” sustavno je upravljanje kojim se stalno osigurava sigurnost ponovne uporabe vode u određenom kontekstu;
10. „preventivna mjera” znači odgovarajuća radnja ili aktivnost kojom se može spriječiti ili ukloniti rizik za zdravlje ili okoliš ili ga smanjiti na prihvatljivu razinu;
11. „točka usklađenosti” znači točka u kojoj operater pogona za obnovu vode isporučuje obnovljenu vodu sljedećem subjektu u lancu;
12. „prepreka” znači svako sredstvo, uključujući fizičke korake ili korake u procesu ili uvjete uporabe, kojim se smanjuje ili sprečava rizik od zaraze ljudi sprečavanjem kontakta između obnovljene vode i konzumiranih proizvoda i izravno izloženih osoba, ili neko drugo sredstvo kojim se, na primjer, smanjuje koncentracija mikroorganizama u obnovljenoj vodi ili sprečava njihovo preživljavanje u konzumiranim proizvodima;
13. „dozvola” znači pisano ovlaštenje za proizvodnju obnovljene vode i/ili opskrbu njome za poljoprivredno navodnjavanje u skladu s ovom Uredbom koje izdaje nadležno tijelo;
14. „odgovorna strana ili više njih” znači strana koja izvršava ulogu ili aktivnost u sustavu ponovne uporabe vode, uključujući operatera pogona za obnovu vode, postrojenje za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda ako se razlikuje od operatera pogona za obnovu vode, relevantno tijelo ili više njih koji nisu imenovana nadležna tijela te operatera za distribuciju obnovljene vode ili operatera za skladištenje obnovljene vode;
15. „sustav ponovne uporabe vode” znači skupina infrastrukture i drugi tehnički elementi potrebni za proizvodnju obnovljene vode, opskrbu njome i njezinu uporabu. On obuhvaća sve elemente od ulaza postrojenja za pročišćavanje otpadnih voda do točke ili više njih u kojima se obnovljena voda rabi za poljoprivredno navodnjavanje, uključujući prema potrebi infrastrukturu za distribuciju i skladištenje.

Članak 4.

Obveze operatera pogona za obnovu vode i obveze u pogledu kvalitete obnovljene vode

1. Operateri pogona za obnovu vode osiguravaju da obnovljena voda namijenjena poljoprivrednom navodnjavanju kako je navedeno u odjeljku 1. Priloga I. na točki usklađenosti ispunjava sljedeće:
 - (a) minimalne zahtjeve za kvalitetu vode utvrđene u odjeljku 2. Priloga I.;
 - (b) sve dodatne uvjete koje je utvrdilo nadležno tijelo u odgovarajućoj dozvoli u skladu s člankom 6. stavkom 3. točkama (c) i (d) u pogledu kvalitete vode.

Nakon točke usklađenosti odgovornost za kvalitetu vode više ne snosi operater pogona za obnovu vode.

2. Radi osiguravanja usklađenosti sa zahtjevima i uvjetima iz stavka 1. operater pogona za obnovu vode prati kvalitetu vode u skladu sa sljedećim:
 - (a) odjeljkom 2. Priloga I.;
 - (b) svim dodatnim uvjetima koje je nadležno tijelo utvrdilo u odgovarajućoj dozvoli u skladu s člankom 6. stavkom 3. točkama (c) i (d) u pogledu praćenja.

Članak 5.

Upravljanje rizicima

1. Za potrebe proizvodnje obnovljene vode i opskrbe njome te njezine uporabe nadležno tijelo osigurava uspostavu plana upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode.
2. Plan upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode razvijaju operater pogona za obnovu vode, druga odgovorna strana ili više njih te prema potrebi krajnji korisnici. Odgovorna strana ili više njih koji pripremaju plan upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode savjetuju se, prema potrebi, sa svim drugim relevantnim odgovornim stranama te krajnjim korisnicima.

3. Plan upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode temelji se na svim ključnim elementima upravljanja rizicima navedenima u Prilogu II. te se u njemu utvrđuju nadležnosti za upravljanje rizicima operatera pogona za obnovu vode i druge odgovorne strane ili više njih. Može obuhvaćati sustav za ponovnu uporabu vode ili više njih.
4. U planu upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode posebno se:
 - a) navode svi potrebni zahtjevi za operatera pogona za obnovu vode, uz one koji su utvrđeni u Prilogu I. u skladu s točkom (b) Priloga II. kako bi se dodatno ublažili svi rizici prije točke usklađenosti;
 - b) utvrđuju opasnosti i rizici te odgovarajuće preventivne i/ili moguće korektivne mjere u skladu s točkom (c) Priloga II.;
 - c) utvrđuju dodatne prepreke u sustavu ponovne uporabe vode te navode svi dodatni zahtjevi nakon točke usklađenosti koji su potrebni kako bi se osiguralo da je sustav za ponovnu uporabu vode siguran, uključujući prema potrebi uvjete povezane s distribucijom, skladištenjem i uporabom, te utvrđuje strana ili više njih koje su odgovorne za ispunjavanje tih zahtjeva.
5. Komisija je ovlaštena da u skladu s člankom 13. donese delegirane akte o izmjeni ove Uredbe kako bi ključne elemente upravljanja rizicima koji su utvrđeni u Prilogu II. prilagodila tehničkom i znanstvenom napretku.

Komisija je isto tako ovlaštena da u skladu s člankom 13. donese delegirane akte o dopuni ove Uredbe kako bi utvrdila tehničke specifikacije ključnih elemenata upravljanja rizicima koji su utvrđeni u Prilogu II.

Članak 6.

Obveze u pogledu dozvole za obnovljenu vodu

1. Svaka proizvodnja obnovljene vode ili opskrba njome koja je namijenjena poljoprivrednom navodnjavanju kako je navedeno u odjeljku 1. Priloga I. podliježe dozvoli.
2. Odgovorna strana ili više njih u sustavu ponovne uporabe vode, uključujući prema potrebi krajnjeg korisnika u skladu s nacionalnim pravom, podnose zahtjev za izdavanje dozvole iz stavka 1. ili za izmjenu postojeće dozvole nadležnom tijelu države članice u kojoj pogon za obnovu vode radi ili je planirano da će raditi.
3. U dozvoli se utvrđuju obveze operatera pogona za obnovu vode i, prema potrebi, svih drugih odgovornih strana. Temelji se na planu upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode i uključuje, među ostalim, sljedeće:
 - a) razred ili razrede kvalitete obnovljene vode i dopuštenu poljoprivrednu uporabu obnovljene vode za koje postoji dozvola u skladu s Prilogom I., mjesto uporabe, pogon za obnovu vode ili više njih te procijenjenu godišnju količinu obnovljene vode koja se treba proizvesti;
 - b) uvjete u pogledu minimalnih zahtjeva za kvalitetu vode i praćenje utvrđene u odjeljku 2. Priloga I.;
 - c) uvjete u pogledu dodatnih zahtjeva za operatera pogona za obnovu vode utvrđene u planu upravljanja rizicima za ponovnu uporabu, ako postoje;
 - d) sve ostale uvjete koji su potrebni za svođenje svih neprihvatljivih rizika za zdravlje ljudi i životinja te za okoliš na prihvatljivu razinu;
 - e) razdoblje valjanosti;
 - f) točku usklađenosti.

4. Za potrebe ocjenjivanja zahtjeva nadležno tijelo savjetuje se s drugim relevantnim tijelima, posebno tijelima nadležnima za vode i zdravstvo ako se razlikuju od nadležnog tijela, i svakom drugom stranom za koju nadležno tijelo procijeni da je relevantna te razmjenjuje relevantne informacije s njima.
5. Nadležno tijelo bez odgode odlučuje o tome hoće li izdati dozvolu. Ako je zbog složenosti zahtjeva nadležnom tijelu za donošenje odluke potrebno više od 12 mjeseci od zaprimanja potpunog zahtjeva, podnositelja zahtjeva obavješćuje o očekivanom datumu te odluke.
6. Dozvola se redovito ponovno razmatra i prema potrebi ažurira barem u sljedećim slučajevima:
 - a) znatne promjene kapaciteta ili modernizacije opreme i dodavanja nove opreme ili procesa;
 - b) znatnog učinka promjena klimatskih ili drugih uvjeta na ekološko stanje površinskih vodnih tijela.
7. Države članice mogu odlučiti da skladištenje, distribucija i uporaba obnovljene vode podliježu posebnoj dozvoli radi primjene dodatnih zahtjeva i prepreka utvrđenih u planu upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode iz članka 5. stavka 4.

Članak 7.

Provjera usklađenosti

1. Nadležno tijelo provjerava usklađenost obnovljene vode s uvjetima navedenima u dozvoli. Provjera usklađenosti provodi se s pomoću svega navedenog u nastavku:
 - (a) provjera na terenu;

- (b) uporabe podataka o praćenju dobivenih osobito na temelju ove Uredbe;
 - (c) na bilo koji drugi primjeren način.
2. U slučaju neusklađenosti s uvjetima utvrđenima u dozvoli nadležno tijelo zahtijeva od operatera pogona za obnovu vode te, prema potrebi, druge odgovorne strane ili više njih da poduzmu sve potrebne mjere kako bi se bez odgode ponovno uspostavila usklađenost i da odmah obavijeste krajnje korisnike na koje to utječe.
 3. Ako neusklađenost s uvjetima utvrđenima u dozvoli uzrokuje znatan rizik za okoliš ili zdravlje ljudi ili životinja, operater pogona za obnovu vode ili svaka druga odgovorna strana ili više njih odmah obustavljaju svaku daljnju opskrbu obnovljenom vodom dok nadležno tijelo ne utvrdi da je usklađenost ponovno uspostavljena, slijedom postupaka utvrđenih u planu upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode, u skladu s Prilogom I., odjeljkom 2., točkom 2.1., podtočkom a (prvi odlomak).
 4. U slučaju da nastupi incident koji utječe na usklađenost s uvjetima dozvole, operater pogona za obnovu vode ili svaka druga odgovorna strana ili više njih o tome odmah obavješćuju nadležno tijelo i druge strane na koje bi to moglo utjecati te nadležnom tijelu dostavljaju informacije potrebne za procjenu učinaka tog incidenta.
 5. Nadležno tijelo redovito provjerava provodi li odgovorna strana ili više njih mjere i ispunjava li zadaće utvrđene u planu upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode.

Članak 8.

Suradnja među državama članicama

1. Ako je ponovna uporaba vode od prekogranične važnosti, države članice određuju kontaktnu točku ili upotrebljavaju postojeće strukture koje proizlaze iz međunarodnih sporazuma kako bi, prema potrebi, surađivale s kontaktnim točkama i nadležnim tijelima drugih država članica. Uloga je kontaktnih točaka ili postojećih struktura pružanje pomoći na zahtjev i koordiniranje komunikacije između nadležnih tijela. Nadležna tijela prije izdavanja dozvole razmjenjuju informacije o uvjetima utvrđenima u članku 6. stavku 3. s kontaktnom točkom u državi članici u kojoj je predviđena uporaba obnovljene vode. Konkretno, kontaktne točke zaprimaju i šalju zahtjeve za pomoć.
2. Države članice bez nepotrebnog odgađanja odgovaraju na zahtjeve za pomoć.

Članak 9.

Informiranje i podizanje svijesti

Uštede vodnih resursa do kojih dolazi zahvaljujući ponovnoj uporabi vode tema su općih kampanja za podizanje svijesti u državama članicama u kojima se obnovljena voda rabi za poljoprivredno navodnjavanje te mogu uključivati i promicanje koristi koje proizlaze iz sigurne ponovne uporabe vode. Te države članice mogu provoditi i kampanje za informiranje krajnjih korisnika kako bi se osigurala optimalna i sigurna uporaba obnovljene vode, a time i visoka razina zaštite zdravlja ljudi i životinja te okoliša. Države članice mogu te kampanje za informiranje i podizanje svijesti prilagoditi opsegu ponovne uporabe vode.

Članak 10.

Obavješćivanje javnosti

1. Ne dovodeći u pitanje direktive 2003/4/EZ i 2007/2/EZ, države članice u kojima se obnovljena voda rabi za poljoprivredno navodnjavanje kako je navedeno u odjeljku 1. Priloga I. ovoj Uredbi osiguravaju javnu dostupnost primjerenih i ažuriranih informacija o ponovnoj uporabi vode na internetu ili drugim načinima. Te informacije uključuju sljedeće:
 - (a) količinu i kvalitetu obnovljene vode isporučene u skladu s ovom Uredbom;
 - (b) postotak obnovljene vode koja je u državi članici isporučena u skladu s ovom Uredbom u odnosu na ukupnu količinu pročišćenih komunalnih otpadnih voda, pod uvjetom da su ti podaci dostupni;
 - (c) dozvole koje su izdane ili izmijenjene u skladu s ovom Uredbom, uključujući uvjete koje su utvrdila nadležna tijela u skladu s člankom 6. stavkom 3.;
 - (d) rezultate provjere usklađenosti provedene u skladu s člankom 7. stavkom 1.;
 - (e) kontaktne točke određene u skladu s člankom 8. stavkom 1.
2. Informacije iz stavka 1. ažuriraju se svake dvije godine.
3. Države članice osiguravaju da se odluka donesena u skladu s člankom 2. stavkom 2. stavlja na raspolaganje javnosti na internetu ili drugim načinima.

Članak 11.

Informacije o praćenju provedbe

1. Ne dovodeći u pitanje direktive 2003/4/EZ i 2007/2/EZ, države članice u kojima se obnovljena voda rabi za poljoprivredno navodnjavanje kako je navedeno u odjeljku 1. Priloga I. ovoj Uredbi dužne su, uz pomoć Europske agencije za okoliš:
 - (a) do ...[šest godina nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] uspostaviti i objaviti, a potom svakih šest godina ažurirati skup podataka koji sadržava informacije o ishodu provjere usklađenosti provedene u skladu s člankom 7. stavkom 1. te ostale informacije koje trebaju biti javno dostupne na internetu u skladu s člankom 10.;
 - (b) uspostaviti, objaviti i zatim svake godine ažurirati skup podataka koji sadržava informacije o slučajevima neusklađenosti s uvjetima utvrđenima u dozvoli koje su prikupljene u skladu s člankom 7. stavkom 1. te informacije o mjerama poduzetima u skladu s člankom 7. stavcima 2. i 3.
2. Države članice osiguravaju da Komisija, Europska agencija za okoliš i Europski centar za sprečavanje i kontrolu bolesti imaju pristup skupovima podataka iz stavka 1.
3. Na temelju podataka iz stavka 1. Europska agencija za okoliš, uz savjetovanje s državama članicama, redovito ili na zahtjev Komisije izrađuje, objavljuje i ažurira pregled na razini Unije koji, prema potrebi, sadržava pokazatelje ostvarenja, rezultata i utjecaja ove Uredbe te karte i izvješća država članica.
4. Komisija može provedbenim aktima utvrditi detaljna pravila u pogledu formata i prikazivanja informacija koje treba pružiti u skladu sa stavkom 1., kao i detaljna pravila u pogledu formata i prikazivanja pregleda na razini Unije iz stavka 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 14.

5. Komisija u savjetovanju s državama članicama utvrđuje smjernice za potporu primjeni ove Uredbe u praksi u roku od dvije godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

Članak 12.

Evaluacija i preispitivanje

1. Komisija do ... [osam godina nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] provodi evaluaciju ove Uredbe. Evaluacija se temelji najmanje na sljedećim elementima:
 - (a) iskustvu stečenom u provedbi ove Uredbe;
 - (b) skupovima podataka koje su uspostavile države članice u skladu s člankom 11. stavkom 1. i pregledom na razini Unije koji je izradila Europska agencija za okoliš u skladu s člankom 11. stavkom 3.;
 - (c) relevantnim znanstvenim, analitičkim i epidemiološkim podacima;
 - (d) tehničkim i znanstvenim spoznajama;
 - (e) preporukama Svjetske zdravstvene organizacije, ako postoje, ili drugim međunarodnim smjernicama ili ISO normama.
2. U kontekstu evaluacije iz stavka 1. Komisija posvećuje posebnu pozornost sljedećim aspektima:
 - (a) minimalnim zahtjevima utvrđenima u Prilogu I.;
 - (b) ključnim elementima upravljanja rizicima utvrđenima u Prilogu II.;
 - (c) dodatnim zahtjevima koje su utvrdila nadležna tijela u skladu s člankom 6. stavkom 3. točkama (b) i (c);
 - (d) učincima ponovne uporabe vode na okoliš te zdravlje ljudi i životinja, uključujući učinke tvari koje izazivaju sve više zabrinutosti.

3. U sklopu evaluacije iz stavka 1. Komisija ocjenjuje izvedivost:
 - (a) proširenja područja primjene ove Uredbe na obnovljene vode namijenjene za dodatne posebne svrhe, uključujući ponovnu uporabu u industrijske svrhe;
 - (b) proširenja zahtjeva ove Uredbe na neizravnu uporabu pročišćenih otpadnih voda.
4. Na temelju rezultata evaluacije iz stavka 1. ili kad god je to potrebno zbog novih tehničkih i znanstvenih spoznaja, Komisija može ispitati potrebu za preispitivanjem minimalnih zahtjeva utvrđenih u odjeljku 2. Priloga I.
5. Komisija prema potrebi donosi zakonodavne prijedloge za izmjene u skladu s Ugovorom.

Članak 13.

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 5. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 5. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 5. stavka 5. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 14.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor osnovan Direktivom 2000/60/EZ. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako Odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 15.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice do ... [četiri godine nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] obavješćuju Komisiju o tim pravilima i mjerama te joj priopćuju sve naknadne izmjene koje na njih utječu.

Članak 16.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od ... [tri godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

UPORABE I MINIMALNI ZAHTJEVI

Odjeljak 1. Uporabe obnovljene vode kako je navedeno u članku 2.

Poljoprivredno navodnjavanje

Poljoprivredno navodnjavanje znači navodnjavanje sljedećih vrsta poljoprivrednih kultura:

- prehrambenih poljoprivrednih kultura koje se konzumiraju sirove, a to su poljoprivredne kulture namijenjene prehrani ljudi koje se jedu sirove ili neprerađene,
- prehrambenih poljoprivrednih kultura koje se prerađuju, a to su poljoprivredne kulture namijenjene prehrani ljudi koje se ne jedu sirove nego nakon postupka obrade (npr. kuhane, industrijski prerađene),
- neprehrambenih poljoprivrednih kultura, a to su poljoprivredne kulture koje nisu namijenjene prehrani ljudi (npr. pašnjaci, krmno bilje, vlakna, ukrasno bilje, sjemenske kulture, energetske kulture i livadske kulture).

Ne dovodeći u pitanje mjerodavno pravo Unije u području okoliša i zdravlja, države članice mogu dozvoliti uporabu obnovljene vode u dodatne svrhe kao što su industrijske, rekreacijske i okolišne svrhe.

Odjeljak 2. Minimalni zahtjevi

2.1. Minimalni zahtjevi koji se primjenjuju na obnovljenu vodu namijenjenu poljoprivrednom navodnjavanju

Razredi kvalitete obnovljene vode te dopuštene uporabe i metode navodnjavanja za svaki razred navedeni su u tablici 1. Minimalni zahtjevi za kvalitetu vode navedeni su u točki (a) tablice 2.

Minimalne učestalosti i ciljevi učinkovitosti za praćenje obnovljene vode navedeni su u točki (b) tablice 3. (rutinsko praćenje) i tablici 4. (validacijsko praćenje).

Kategorije poljoprivrednih kultura navodnjavaju se obnovljenom vodom odgovarajućeg razreda minimalne kvalitete obnovljene vode kako je utvrđeno u tablici 1. u nastavku, osim ako se primijene odgovarajuće dodatne prepreke iz članka 5. stavka 4. točke (c), što dovodi do postizanja zahtjeva u pogledu kvalitete iz tablice 2. Takve dodatne prepreke mogu se temeljiti na indikativnom popisu preventivnih mjera kako je navedeno u točki 7. Priloga II. ili u bilo kojim drugim jednakovrijednim nacionalnim ili međunarodnim normama, npr. normi ISO 16075-2.

Tablica 1. Razredi kvalitete obnovljene vode te dopuštena uporaba u poljoprivredi i metoda navodnjavanja

Razred minimalne kvalitete obnovljene vode	Kategorija poljoprivrednih kultura*	Metoda navodnjavanja
A	Sve prehrambene poljoprivredne kulture, uključujući korjenaste kulture, koje se konzumiraju sirove te prehrambene poljoprivredne kulture čiji jestivi dio dolazi u izravan dodir s obnovljenom vodom	Sve metode navodnjavanja
B	Prehrambene poljoprivredne kulture koje se konzumiraju sirove i čiji jestivi dio raste iznad zemlje i ne dolazi u izravan dodir s obnovljenom vodom, prehrambene poljoprivredne kulture koje se prerađuju i neprehrambene poljoprivredne kulture uključujući kulture kojima se hrane životinje od kojih se proizvodi mlijeko ili meso	Sve metode navodnjavanja
C	Prehrambene poljoprivredne kulture koje se konzumiraju sirove i čiji jestivi dio raste iznad zemlje i ne dolazi u izravan dodir s obnovljenom vodom, prehrambene poljoprivredne kulture koje se prerađuju i neprehrambene poljoprivredne kulture uključujući kulture kojima se hrane životinje od kojih se proizvodi mlijeko ili meso	Navodnjavanje kapanjem** ili druga metoda navodnjavanja kojom se izbjegava izravan dodir s jestivim dijelom poljoprivredne kulture
D	Industrijske, energetske i sjemenske kulture	Sve metode navodnjavanja***

(*) Ako je ista vrsta navodnjavane poljoprivredne kulture obuhvaćena u više kategorija iz tablice 1., primjenjuju se zahtjevi najstrože kategorije.

(**) Navodnjavanje kapanjem (navodnjavanje kap po kap) sustav je mikronavodnjavanja u kojem voda u kapljicama ili tankom mlazu dolazi do biljaka, a kapanje se provodi na tlo ili izravno ispod njegove površine vrlo malom brzinom (2–20 litara/sat) s pomoću sustava plastičnih cijevi malog promjera koje završavaju emiterima ili kapaljkama.

(***) U slučaju metoda navodnjavanja koje oponašaju kišu posebnu pozornost trebalo bi posvetiti zaštiti zdravlja radnika ili drugih prisutnih osoba. U tu bi svrhu trebalo primijeniti odgovarajuće preventivne mjere.

(a) Minimalni zahtjevi za kvalitetu vode

Tablica 2. Zahtjevi za kvalitetu obnovljene vode namijenjene poljoprivrednom navodnjavanju

Razred kvalitete obnovljene vode	Okvirni tehnološki cilj	Zahtjevi za kvalitetu				Ostalo
		<i>E. coli</i> (broj/ 100 ml)	BPK ₅ (mg/l)	UST (mg/l)	Mutnoća (NTU)	
A	Drugi stupanj pročišćavanja, filtriranje i dezinfekcija	≤10	≤10	≤10	≤5	<i>Legionella</i> spp.: < 1000 cfu/l ako postoji rizik od aerosolizacije Crijevne nematode (jajašca helminta): ≤ 1 jajašce/l za navodnjavanje pašnjaka ili krmnog bilja
B	Drugi stupanj pročišćavanja i dezinfekcija	≤100	U skladu s Direktivom Vijeća 91/271/EEZ ¹ (Prilog I. tablica 1.)	U skladu s Direktivom 91/271/EEZ (Prilog I. tablica 1.)	–	
C	Drugi stupanj pročišćavanja i dezinfekcija	≤1.000			–	
D	Drugi stupanj pročišćavanja i dezinfekcija	≤10 000			–	

¹ Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (SL L 135, 30.5.1991., str. 40.).

Smatrat će se da je obnovljena voda u skladu sa zahtjevima iz tablice 2. ako su rezultati mjerenja u skladu sa svim sljedećim kriterijima:

- navedene vrijednosti za *E. coli*, *Legionellu* spp i crijevne nematode utvrđene su u 90 % ili više uzoraka. Ni u jednom uzorku vrijednosti ne smiju premašiti maksimalnu granicu odstupanja od 1 logaritamske jedinice u odnosu na navedene vrijednosti za *E. coli* i *Legionellu* te 100 % navedene vrijednosti za crijevne nematode,
- navedene vrijednosti za BPK₅, UST i mutnoću u razredu A utvrđene su u 90 % ili više uzoraka. Ni u jednom uzorku vrijednosti ne smiju prijeći maksimalnu granicu odstupanja od 100 % navedene vrijednosti.

(b) Minimalni zahtjevi za praćenje

Operateri pogona za obnovu vode provode rutinsko praćenje kako bi provjerili je li obnovljena voda u skladu s minimalnim zahtjevima za kvalitetu navedenima u točki (a). Rutinsko praćenje mora biti uključeno u postupke provjere sustava ponovne uporabe vode.

Uzorci koji se koriste za provjeru usklađenosti s mikrobiološkim parametrima na točki usklađenosti uzimaju se u skladu s normom EN ISO 19458 ili bilo kojim drugim nacionalnim ili međunarodnim normama kojima se osigurava jednaka kvaliteta.

Tablica 3. Minimalna učestalost rutinskog praćenja obnovljene vode za poljoprivredno navodnjavanje

Razred kvalitete obnovljene vode	<i>E. coli</i>	BPK ₅	UST	Mutnoća	<i>Legionella</i> spp. (ako je primjenjivo)	Crijevne nematode (ako je primjenjivo)
A	Jedanput tjedno	Jedanput tjedno	Jedanput tjedno	Kontinuirano	Dvaput mjesečno	Dvaput mjesečno ili učestalost koju odredi operater pogona za obnovu vode ovisno o broju jajašaca u otpadnim vodama koje ulaze u pogon za obnovu vode
B	Jedanput tjedno	U skladu s Direktivom 91/271/EEZ (Prilog I. odjeljak D)	U skladu s Direktivom 91/271/EEZ (Prilog I. odjeljak D)	–		
C	Dvaput mjesečno			–		
D	Dvaput mjesečno			–		

Validacijsko praćenje mora se provesti prije puštanja u rad novog pogona za obnovu vode.

Pogoni za obnovu vode koji su već operativni i koji na dan stupanja na snagu ove Uredbe ispunjavaju zahtjeve u pogledu kvalitete obnovljene vode iz Priloga I. tablice 2. izuzimaju se iz te obveze validacijskog praćenja.

Validacijsko praćenje mora se provesti u svim slučajevima kada dolazi do nadogradnje opreme te kada se dodaju nova oprema ili novi procesi.

Validacijsko praćenje provodi se za najstroži razred kvalitete obnovljene vode, tj. razred A, kako bi se ocijenilo ispunjavaju li se ciljevi učinkovitosti (smanjenje $\log_{10}$). Validacijsko praćenje obuhvaća praćenje indikatorskih mikroorganizama povezanih sa svakom skupinom patogena (bakterije, virusi i protozoe). Izabrani indikatorski mikroorganizmi jesu *E. coli* za patogene bakterije, F-specifične kolifage, somatske kolifage ili kolifage za patogene viruse, i spore *Clostridium perfringens* ili sporogene bakterije koje reduciraju sulfate za protozou. U tablici 4. navedeni su ciljevi učinkovitosti (smanjenje $\log_{10}$) koji se validacijskim praćenjem provjeravaju za izabrane indikatorske mikroorganizme, a moraju biti ostvareni na točki usklađenosti, uzimajući u obzir koncentracije u sirovim otpadnim vodama koje ulaze u postrojenje za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda. Najmanje 90 % validacijskih uzoraka mora dosegnuti ili premašiti ciljeve učinkovitosti.

Ako biološki indikator u sirovim otpadnim vodama nije prisutan u dovoljnoj količini kako bi se postiglo smanjenje $\log_{10}$, odsutnost takvog biološkog indikatora u obnovljenoj vodi znači da su validacijski zahtjevi ispunjeni. Usklađenost s ciljem učinkovitosti može se utvrditi analitičkom kontrolom, dodavanjem učinkovitosti koja se pripisuje pojedinačnim koracima pročišćavanja na temelju znanstvenih dokaza za standardne uhodane procese kao što su objavljeni podaci iz izvješća o ispitivanju, studije slučaja itd., ili koja se ispituje u laboratoriju pod kontroliranim uvjetima za inovativno pročišćavanje.

Tablica 4. Validacijsko praćenje obnovljene vode namijenjene poljoprivrednom navodnjavanju

Razred kvalitete obnovljene vode	Indikatorski mikroorganizmi (*)	Ciljevi učinkovitosti za lanac pročišćavanja (smanjenje log ₁₀)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Ukupni kolifagi / F-specifični kolifagi / somatski kolifagi / kolifagi(**)	≥ 6,0
	Spore <i>Clostridium perfringens</i> / sporogene bakterije koje reduciraju sulfate(***)	≥ 4,0 (u slučaju spora <i>Clostridium perfringens</i>) ≥ 5,0 (u slučaju sporogenih bakterija koje reduciraju sulfate)

(*) Umjesto predloženih indikatorskih mikroorganizama za potrebe validacijskog praćenja mogu se upotrebljavati i referentni patogeni *Campylobacter*, Rotavirus i *Cryptosporidium*. Tada bi se trebali primjenjivati sljedeći ciljevi učinkovitosti smanjenja log₁₀: *Campylobacter* (≥ 5,0), Rotavirus (≥ 6,0) i *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Ukupni kolifagi parametar je koji je odabran je kao najprimjereniji pokazatelj virusnog onečišćenja. Međutim, ako analiza ukupnih kolifaga nije izvediva, mora se analizirati barem jedan od njih (F-specifični ili somatski kolifagi).

(***) Spore *Clostridium perfringens* parametar je koji je odabran kao najprimjereniji pokazatelj onečišćenja protozoama. Međutim, alternativno se mogu analizirati sporogene bakterije koje reduciraju sulfate ako je koncentracija spora *Clostridium perfringens* tolika da nije moguće validirati dolazi li do potrebnog smanjenja log₁₀.

Metode analiza koje se provode radi praćenja validiraju se i dokumentiraju u skladu s normom EN ISO/IEC-17025 ili drugim nacionalnim ili međunarodnim normama kojima se osigurava jednaka kvaliteta.

(a) Ključni elementi upravljanja rizicima

Upravljanje rizicima obuhvaća utvrđivanje rizika i upravljanje njima na proaktivan način kako bi se osiguralo da se obnovljena voda sigurno rabi i da se njome upravlja na siguran način te da ne postoje rizici za zdravlje ljudi i životinja te okoliš. U tu se svrhu utvrđuje plan upravljanja rizicima za ponovnu uporabu vode na temelju sljedećih elemenata:

1. opisa cijelog sustava ponovne uporabe vode, od trenutka kad otpadne vode uđu u postrojenje za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda do trenutka uporabe, uključujući izvore otpadnih voda, faze pročišćavanja i tehnologije u pogonu za obnovu vode, infrastrukturu za opskrbu, distribuciju i skladištenje, predviđenu uporabu, mjesto i razdoblje uporabe (npr. privremena ili *ad hoc* uporaba), metode navodnjavanja, vrstu poljoprivredne kulture, druge izvore vode ako se predviđa kombinacija te količine obnovljene vode koje treba isporučiti;
2. utvrđivanja stranaka koje sudjeluju u sustavu ponovne uporabe vode i utvrđivanja njihovih odgovornosti. Uloge i odgovornosti svih zainteresiranih strana jasno su određene i dodijeljene.
3. utvrđivanja potencijalnih opasnosti, posebno prisutnosti onečišćujućih tvari i patogena, te mogućnosti nastajanja opasnih događaja kao što su neuspješno pročišćavanje, slučajna curenja ili kontaminacija u opisanom sustavu ponovne uporabe vode;
4. utvrđivanja okoliša i stanovništva za koje postoji rizik te putova izloženosti u odnosu na utvrđene potencijalne opasnosti, uzimajući u obzir posebne okolišne čimbenike kao što su lokalni hidrogeološki uvjeti, topografski uvjeti, vrsta tla i ekologija te čimbenici povezani s vrstom poljoprivredne kulture te poljoprivrednim praksama i praksama navodnjavanja. Moraju se razmotriti i znanstvenim dokazima potkrijepiti i mogući nepovratni ili dugotrajni negativni učinci procesa obnavljanja vode na okoliš i zdravlje;

5. procjene rizika za okoliš i rizika za zdravlje ljudi i životinja, uzimajući u obzir prirodu utvrđenih potencijalnih opasnosti, trajanje predviđenih uporaba, utvrđene okoliše i stanovništva za koje postoji rizik od izloženosti tim opasnostima te težinu mogućih učinaka tih opasnosti s obzirom na načelo predostrožnosti, kao i sveukupno mjerodavno zakonodavstvo Unije i nacionalno zakonodavstvo, smjernice i minimalne zahtjeve u pogledu hrane, hrane za životinje i sigurnosti radnika. Procjena rizika mogla bi se temeljiti na pregledu dostupnih znanstvenih studija i podataka.

Procjena rizika sastoji se od sljedećih elemenata:

- (a) procjene rizika za okoliš, koja uključuje sve sljedeće:
 - i. potvrđivanje prirode opasnosti uključujući, prema potrebi, predviđenu razinu opasnosti bez učinka;
 - ii. procjenu mogućeg raspona izloženosti;
 - iii. određivanje značajki rizika.
- (b) procjene rizika za zdravlje ljudi i životinja, koja uključuje sve sljedeće:
 - i. potvrđivanje prirode opasnosti uključujući, prema potrebi, odnos između doze i odgovora;
 - ii. procjenu mogućeg raspona doze ili izloženosti;
 - iii. određivanje značajki rizika.

Procjena rizika može se provesti upotrebom kvalitativne ili polukvantitativne procjene rizika. Kvantitativna procjena rizika upotrijebit će se kada postoji dovoljno popratnih podataka ili u projektima s potencijalno visokim rizikom za okoliš ili javno zdravlje.

Pri procjeni rizika moraju se uzeti u obzir najmanje sljedeći zahtjevi i obveze:

- (a) zahtjev za smanjenje i sprečavanje onečišćenja vode nitratima u skladu s Direktivom Vijeća 91/676/EEZ²⁹;
- (b) obveza da zaštićena područja namijenjena zahvaćanju vode za piće ispunjavaju zahtjeve Direktive Vijeća 98/83/EZ³⁰;
- (c) zahtjev za ispunjenje ciljeva zaštite okoliša utvrđenih Direktivom 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³¹;
- (d) zahtjev za sprečavanje onečišćenja podzemnih voda u skladu s Direktivom 2006/118/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³²;
- (e) zahtjev za ispunjenje standarda kvalitete okoliša za prioritetne tvari i neke druge onečišćujuće tvari utvrđenih Direktivom 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³³;
- (f) zahtjev za ispunjavanje standarda kvalitete okoliša za onečišćujuće tvari koje izazivaju zabrinutost na nacionalnoj razini (tj. onečišćujuće tvari specifične za neki riječni sliv) koji su utvrđeni Direktivom 2000/60/EZ;

²⁹ Direktiva Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovano nitratima iz poljoprivrednih izvora (SL L 375, 31.12.1991., str. 1–8.).

³⁰ Direktiva Vijeća 98/83/EZ od 3. studenoga 1998. o kvaliteti vode namijenjene za ljudsku potrošnju (SL L 330, 5.12.1998., str. 32.).

³¹ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).

³² Direktiva 2006/118/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zaštiti podzemnih voda od onečišćenja i pogoršanja stanja (SL L 372, 27.12.2006., str. 19.).

³³ Direktiva 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o standardima kvalitete okoliša u području vodne politike i o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 82/176/EEZ, 83/513/EEZ, 84/156/EEZ, 84/491/EEZ, 86/280/EEZ i izmjeni Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 348, 24.12.2008., str. 84.).

- (g) zahtjev za ispunjenje standarda kvalitete vode za kupanje utvrđenih Direktivom 2006/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³⁴;
- (h) zahtjevi u pogledu zaštite okoliša, posebno tla, kod upotrebe mulja iz uređaja za pročišćavanje otpadnih voda u poljoprivredi na temelju Direktive Vijeća 86/278/EEZ³⁵;
- (i) zahtjevi u pogledu higijene hrane kako su utvrđeni Uredbom (EZ) br. 852/2004 Europskog parlamenta i Vijeća³⁶ i smjernice navedene u Obavijesti Komisije o smjernicama za smanjenje mikrobioloških rizika u svježem voću i povrću tijekom primarne proizvodnje na temelju dobre higijene;
- (j) zahtjevi u pogledu higijene hrane za životinje utvrđeni Uredbom (EZ) br. 183/2005 Europskog parlamenta i Vijeća³⁷;
- (k) zahtjev za ispunjenje relevantnih mikrobioloških kriterija utvrđenih Uredbom Komisije (EZ) br. 2073/2005³⁸;
- (l) zahtjevi u pogledu najvećih dopuštenih količina određenih kontaminanata u hrani utvrđeni Uredbom Komisije (EZ) br. 1881/2006³⁹;

³⁴ Direktiva 2006/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2006. o upravljanju kvalitetom vode za kupanje i stavljanju izvan snage Direktive 76/160/EEZ (SL L 64, 4.3.2006., str. 37.).

³⁵ Direktiva Vijeća 86/278/EEZ od 12. lipnja 1986. o zaštiti okoliša, posebno tla, kod upotrebe mulja iz uređaja za pročišćavanje otpadnih voda u poljoprivredi (SL L 181, 4.7.1986., str. 6.).

³⁶ Uredba (EZ) br. 852/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o higijeni hrane (SL L 139, 30.4.2004., str. 1.).

³⁷ Uredba (EZ) br. 183/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. siječnja 2005. o utvrđivanju zahtjeva u pogledu higijene hrane za životinje (SL L 35, 8.2.2005., str. 1.).

³⁸ Uredba Komisije (EZ) br. 2073/2005 od 15. studenoga 2005. o mikrobiološkim kriterijima za hranu (SL L 338, 22.12.2005., str. 1.).

³⁹ Uredba Komisije (EZ) br. 1881/2006 od 19. prosinca 2006. o utvrđivanju najvećih dopuštenih količina određenih kontaminanata u hrani (SL L 364, 20.12.2006., str. 5.).

- (m) zahtjevi u pogledu maksimalnih razina ostataka pesticida u ili na hrani i hrani za životinje utvrđeni Uredbom (EZ) br. 396/2005 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁰;
- (n) zahtjevi u pogledu zdravlja životinja utvrđeni Uredbom (EZ) 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća⁴¹ i Uredbom Komisije (EZ) 142/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁴².

(b) Uvjeti koji se odnose na dodatne zahtjeve

6. razmatranja zahtjeva za kvalitetu vode i praćenje koji su dodatni onima navedenima u Prilogu I. i/ili stroži od njih, kada je to potrebno i primjereno radi osiguravanja primjerene zaštite okoliša te zdravlja ljudi i životinja, posebno ako postoje jasni znanstveni dokazi da rizici proizlaze iz obnovljene vode, a ne iz drugih izvora.

Ovisno o ishodu procjene rizika iz točke 5. ti se dodatni zahtjevi mogu posebno odnositi na:

- (a) teške metale;
- (b) pesticide;

⁴⁰ Uredba (EZ) br. 396/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. veljače 2005. o maksimalnim razinama ostataka pesticida u ili na hrani i hrani za životinje biljnog i životinjskog podrijetla i o izmjeni Direktive Vijeća 91/414/EEZ (SL L 70, 16.3.2005., str. 1.).

⁴¹ Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL L 300, 14.11.2009., str. 1.).

⁴² Uredba Komisije (EU) br. 142/2011 od 25. veljače 2011. o provedbi Uredbe (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi i o provedbi Direktive Vijeća 97/78/EZ u pogledu određenih uzoraka i predmeta koji su oslobođeni veterinarskih pregleda na granici na temelju te Direktive (Tekst značajan za EGP) (SL L 54, 26.2.2011., str. 1.).

- (c) nusproizvode dezinfekcije;
- (d) farmaceutske proizvode;
- (e) druge tvari koje izazivaju sve više zabrinutosti, uključujući mikroonečišivače i mikroplastiku;
- (f) antimikrobnu otpornost.

(c) Preventivne mjere

7. utvrđivanja preventivnih mjera koje su već na snazi ili koje bi trebalo poduzeti radi ograničavanja rizika tako da se svim utvrđenim rizicima može upravljati na odgovarajući način. Posebnu pozornost trebalo bi posvetiti vodnim tijelima koja se upotrebljavaju za zahvaćanje vode namijenjene ljudskoj potrošnji i relevantnim zaštitnim zonama.

Te preventivne mjere mogu uključivati:

- (a) kontrolu pristupa;
- (b) dodatnu dezinfekciju ili mjere uklanjanja onečišćujućih tvari;
- (c) posebnu tehnologiju navodnjavanja kojom se ublažuje rizik od stvaranja aerosola (npr. navodnjavanje kapanjem);
- (d) posebne zahtjeve za navodnjavanje raspršivanjem (npr. najveća brzina vjetra, udaljenosti između raspršivača i osjetljivih područja);
- (e) posebne zahtjeve za poljoprivredna polja (npr. nagib kosine, zasićenje vode u poljima, krška područja);
- (f) poticanje odumiranja patogena prije žetve/berbe;

- (g) utvrđivanje minimalnih sigurnosnih udaljenosti (npr. od površinskih voda, uključujući izvore za stoku, ili aktivnosti kao što su akvakultura, uzgoj ribe, uzgoj školjkaša, plivanje i druge vodene aktivnosti);
- (h) postavljanje oznaka na područjima navodnjavanja koje ukazuju na to da se upotrebljava obnovljena voda koja nije prikladna za piće.

Posebne preventivne mjere koje mogu biti relevantne navedene su u tablici 1.

Tablica 1. Posebne preventivne mjere

Razred kvalitete obnovljene vode	Posebne preventivne mjere
A	- Svinje se ne smije izlagati krmnom bilju koje je navodnjavano obnovljenom vodom ako nema dovoljno podataka koji upućuju na to da se u konkretnom slučaju može upravljati rizicima.
B	- Zabrana ubiranja proizvoda koji su mokri od navodnjavanja ili koji su pali na tlo. - Ne dovoditi krave u laktaciji na pašnjak dok se pašnjak ne osuši. - Krmno se bilje mora osušiti ili silirati prije pakiranja. - Svinje se ne smije izlagati krmnom bilju koje je navodnjavano obnovljenom vodom ako nema dovoljno podataka koji upućuju na to da se u konkretnom slučaju može upravljati rizicima.
C	- Zabrana ubiranja proizvoda koji su mokri od navodnjavanja ili koji su pali na tlo. - Ne dovoditi pašne životinje na pašnjak pet dana nakon zadnjeg navodnjavanja. - Krmno se bilje mora osušiti ili silirati prije pakiranja. - Svinje se ne smije izlagati krmnom bilju koje je navodnjavano obnovljenom vodom ako nema dovoljno podataka koji upućuju na to da se u konkretnom slučaju može upravljati rizicima.
D	- Zabrana ubiranja proizvoda koji su mokri od navodnjavanja ili koji su pali na tlo.

- 8. odgovarajućih sustava i postupaka kontrole kvalitete, uključujući praćenje obnovljene vode u odnosu na relevantne parametre, te odgovarajućih programa održavanja opreme.

Preporučuje se da operator pogona za obnovu vode uspostavi i održava sustav upravljanja kvalitetom certificiran u skladu s normom ISO 9001 ili jednakovrijednom normom.

- 9. sustava za praćenje stanja okoliša kojim se osigurava da se pružaju povratne informacije iz postupka praćenja te da su svi procesi i postupci validirani i dokumentirani na primjeren način.

10. odgovarajućeg sustava za upravljanje incidentima i izvanrednim situacijama, uključujući postupke obavješćivanja svih relevantnih strana o takvim događajima na primjeren način te redovito ažuriranje plana za odgovor na izvanredne situacije.

Države članice mogle bi iskoristiti postojeće međunarodne smjernice ili norme kao što su Smjernice ISO 20426:2018 za procjenu zdravstvenih rizika i upravljanje njima za ponovnu uporabu vode koja nije za piće, Smjernice ISO 16075:2015 za uporabu pročišćenih otpadnih voda u projektima navodnjavanja ili druge jednakovrijedne norme prihvaćene na međunarodnoj razini ili smjernice Svjetske zdravstvene organizacije⁴³ kao instrumente za sustavno utvrđivanje opasnosti, evaluaciju rizika i upravljanje njima na temelju prioritnog pristupa koji se primjenjuje na cijeli lanac (od pročišćavanja komunalnih otpadnih voda za ponovnu uporabu do distribucije i upotrebe za poljoprivredno navodnjavanje te kontrole učinaka) i posebne procjene rizika na terenu.

11. osiguranja uspostave mehanizama koordinacije među različitim akterima kako bi se zajamčila sigurna proizvodnja i upotreba obnovljene vode.

⁴³ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/;
https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/ssp-manual/en/